MARTURII ale marilor noastre drepturi și libertăți

Pacea imi garantează viitorul

...Am stat de vorbă cu Vasile Oprea, câteva clipe după ce reprezentantul Casei Centrale a Armatei ieşise invingător în finala probei de ciclism viteză a campionatului R.P.R.

„Nici nu-ţi poţi închipui, tovarăşe, cât de bucuros sunt că am câştigat titlul de campion al R.P.R. Mi-am îndeplinit astfel una dintre cele mai mari dorinţe: aceea de a întâmpina aniversarea eliberării patriei noastre de sub jugul hitlerist cu o performanţă de valoare. Este şi normal dealtfel să am această dorinţă, de vreme ce ziua de 23 August este pentru mine, ca de altfel pentru toţi oamenii muncii din această ţară, o zi scumpă care ne aminteşte de începutul unor vremuri noi.

Eu mi-am petrecut copilăria în timpurile când adepţii lui Hitler din România puneau la cale participarea ţării noastre la criminalul război împotriva Uniunii Sovietice. Apoi, primii ani ai tinereţii mele s'au desfăşurat în zilele în care ruinele şi grozăviile pe care le aduce războiul săpau răni adânci în trupul ţării. Nu am fost nici eu scutit de nenorociri. Părinţii mei şi fratele meu au murit loviţi de schijele bombelor. Am rămas astfel, la 15 ani, orfan, fără nici un sprijin. Dar după 23 August 1944 şi pentru noi cei urgisiţi de regimurile burghezo-moşiereşti au început să apară zorile unei vieţi noi, fericite. Am putut să-mi termin liceul, iar astăzi am bucuria de a putea să dau examenul de admitere la Institutul de Cultură Fizică, fără teama de a nu avea din ce trăi. Pot totodată să fac şi sport de performanţă, vis ce cu ani în urmă mi s'ar fi părut nerealizabil.

Nu uit însă că imperialiştii americano-englezi uneltesc împotriva vieţii fericite pe care o trăim. Aţâţătorii la un nou război vor să vadă întreg globul presărat cu ruine, aşa cum este astăzi patria bravului popor corean. Dar intenţiile lor sunt clare pentru toată lumea. Şi oamenii cinstiţi de pe întreg cuprinsul globului, în frunte cu minunaţii oameni sovietici, vor spulbera uneltirile criminale ale imperialiştilor. Pacea trebue să învingă şi va învinge!

În munci de răspundere!

Luminoase şi fericite sunt zilele pe care le trăiesc astăzi femeile din patria noastră.

Viaţa noastră fericită a venit odată cu 23 August 1944. De atunci în faţa noastră, a femeilor, ca şi în faţa întregului popor muncitor, s'au deschis cele mai frumoase drumuri. Munca fiecăreia dintre noi este astăzi preţuită. In alte vremuri eu n'aş fi putut visa măcar să ajung asistent universitar; noi femeile eram înlăturate dela orice muncă de răspundere, fiind socotite incapabile.

Mă gândesc cu bucurie la marele număr de femei care joacă azi un rol important în viaţa ţării noastre. 31 de femei fac parte din Adunarea Naţională, 28.000 sunt alese în sfaturile populare, peste 20.000 de femei sunt tehniciene, maiştri, ingineri de valoare.

Azi, în cadrele didactice universitare sunt 1000 de femei.

Toate acestea mă fac să fiu mândră de viaţa nouă care a înflorit în patria noastră.

MARIA EREMIA
asistentă la Facultatea de Ştiinţe Juridice

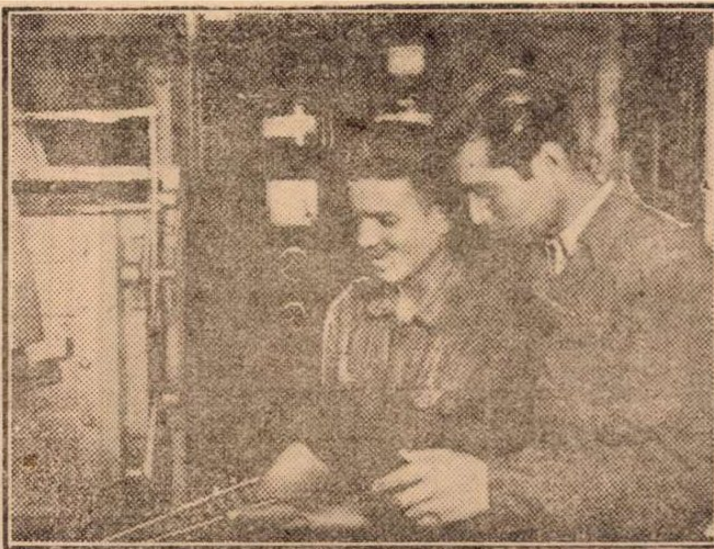
Zilele minunate ale concediului de odihnă

Discutând împreună cu tovarăşii mei utemişti despre drepturile oamenilor muncii înscrise în proiectul noii Constituţii, printre care se numără şi dreptul la odihnă, mi-am adus aminte de zilele minunate ale concediului de odihnă petrecut în acest an la Poiana Ţapului. Nu mai fusesem niciodată în această localitate de pe Valea Prahovei şi vestea că mă voi odihni acolo mi-a produs o mare bucurie. Impreună cu mine erau găzduiţi în casa de odihnă a C.G.M. muncitori din diferite colţuri ale ţării, tineri şi vârstnici, veniţi să-şi reîmprospăteze forţele pentru a porni apoi cu elan sporit la muncă. Fiecare îmi vorbea cu mândrie despre realizările sale în producţie, fiecare îşi arăta dorinţa de a munci tot mai bine pentru a răspunde grijii acelora care l-au trimis la odihnă, într'o staţiune unde odinioară nu călca picior de muncitor.

Acolo, la Poiana Ţapului, am făcut sport, am citit, am făcut excursii. Părinţii mei, amândoi muncitori, au trudit o viaţă de om la patroni, dar n'au ajuns să cunoască frumuseţile patriei noastre, să se poată bucura şi ei de un concediu petrecut la munte sau la mare. Lor, ca şi mie, eliberarea ţării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, le-a deschis zorii unei vieţi noi, fericite.

NICULAE CRĂCIUN
legător la I. P. 2

FERICIREA DE A MUNCI

Ion Bobocea, responsabilul brigăzii sportive „Pentru Pace" dela uzinele „1 Mai" Ploeşti, împărtăşeşte din experienţa sa unuia din tovarăşii săi de muncă, Ion Matei

Uzinele „1 Mai", Ploeşti.

...Secţia tratamente termice. Aici lucrează brigada sportivă „Pentru Pace" condusă de stahanovistul Ion Bobocea. Azi nu este om din această ţară, care să nu fi auzit de cel care împreună cu tovarăşii de muncă a păşit în ultimul an al Cincinalului. Responsabilul brigăzii de stahanovişti, Ion Bobocea, este un tânăr de 25 de ani, cu mişcări repezi şi sigure. E plin de viaţă acest tânăr şi deaceea nu te miri când îl auzi cum îţi vorbeşte de anul 1955, în care lucrează, şi de faptul că el este primul purtător al insignei G.M.A. din regiune.

Exemplu în muncă şi în sport!

Cât de frumos sună aceste cuvinte şi cât de mulţi sunt astăzi oamenii care le merită! De te-ai uita numai la ceilalţi 13 tovarăşi din brigadă te vei convinge repede de acest lucru. Căci şi Nicolae Şerban, Dumitru Tudorache, Stan Vasile, Gheorghe Aldea, Nicolae Vulpe, Gheorghe Pescu, Ştefan Mirică, Nicolae Călin, Stan Dogaru, Constantin Preda, Dumitru Caracal, Ion Matei şi Gheorghe Mateescu, cu toţii sunt asemeni responsabilului brigăzii.

„Să ne fi văzut cu ani în urmă, ne spune Ion Bobocea. Mai că nu ne-ai fi cunoscut. Intre cei pe care-i vedeam flămânzi, dormind pe străzile oraşului, şomeri, şi noi care munceam aici pentru o fărâmă de pâine, nu era mare deosebire. Pe atunci, când lucram pentru exploatatori, nici nu-mi era îngăduit să visez măcar că aş putea ajunge maistru atât de repede, că aşi putea cunoaşte cele mai perfecţionate metode de lucru, că aş putea face sport.

Dar, după naţionalizare, viaţa a luat alt ritm, alt sens. Am înteles că de acum înainte muncim pentru noi şi tot ceeace facem, o facem pentru ca viaţa noastră să fie şi mai fericită, lipsită de griji. Tovarăşii dela partid, veniţi în mijlocul nostru, ne-au sfătuit, ne-au ajutat. La 21 de ani am devenit maistru. Dar munca de îmbunătăţire a cunoştinţelor de producţie nu a luat sfârşit. Am început să studiez cărţile sovietice, să cunosc metodele muncitorilor avansaţi din U. R. S. S.

La 11 Iunie 1949 a luat fiinţă şi brigada noastră din iniţiativa unui grup de muncitori. Aveam sarcini mari în faţă. Dar dragostea de muncă, faptul că în patria noastră munca devenise o datorie de onoare, nu ne dădea răgaz nici o clipă.

Primul an al Cincinalului n'a durat pentru noi decât 200 de zile. Şi nici atât. In luna Iunie 1951 am început să dăm produse în contul celui de al doilea an al cincinalului. Dar nu ne-am oprit aici. Am continuat să studiem, să ne însuşim din avansata experienţă a oamenilor sovietici. Metodele noastre de muncă s'au îmbunătăţit şi mai mult. Brigada noastră a construit din deşeuri încă două cuptoare şi rezultatele nu au întârziat să se arate.

In cinstea aniversării eliberării patriei noastre de sub jugul hitlerist noi ne-am luat angajamentul să începem să lucrăm până la 23 August în contul anului 1955. Ne-am depăşit angajamentul şi încă de pe acum dăm produse în contul lunii Februarie a ultimului an al primului Cincinal.

Să nu-ţi închipui însă că acum noi ne vom lăsa pe tânjeală. Ne-am luat angajamentul ca până la 21 Decembrie să terminăm Planul Cincinal, şi o vom face, tovarăşe. Vrem astfel, să mulţumim Partidului şi Guvernului ţării noastre pentru grija pe care o are faţă de oamenii muncii. Astăzi noi nu mai suntem la cheremul exploatatorilor. Dreptul de muncă al fiecărui cetăţean din această ţară este consfinţit şi în proiectul noii Constituţii. Acolo, în articolul 77 scrie: „CETĂŢENILOR REPUBLICII POPULARE ROMÂNE LE ESTE ASIGURAT DREPTUL LA MUNCĂ, ADICĂ DREPTUL DE A CĂPĂTA O MUNCĂ GARANTATĂ ŞI PLĂTITĂ POTRIVIT CU CANTITATEA ŞI CALITATEA EI".

Acest drept este garantat de însăşi munca de construire a socialismului în patria noastră. Ca să făurim o viaţă mai bună avem nevoie de cât mai multe braţe puternice şi de minţi luminate, avem nevoie ca toţi cei ce pot munci să facă acest lucru cât mai bine, pentru folosul tuturor".

Cot la cot cu întreg poporul nostru muncitor în lupta pentru construirea socialismului

● In sfaturile populare activează 13.000 de deputaţi din rândurile minorităţilor naţionale.

● După 23 August au fost tipărite în limbile minorităţilor naţionale din Republica Populară Română 4500 de titluri cu un tiraj de 23 de milioane de exemplare.

● In R. P. R. apar în limbile minorităţilor naţionale 48 de ziare şi reviste.

Cu dragoste şi încredere priveşte poporul nostru muncitor spre Forţele Armate ale Republicii Populare Române, pavăză a cuceririlor sale revoluţionare. Pentru oricare tânăr al patriei noastre este o mândrie şi o îndatorire de cinste să facă parte din armata populară.

Ostaşii Forţelor Armate ale Republicii Populare Române îşi desăvârşesc pregătirea de luptă şi politică, conştienţi de încrederea pe care partidul şi întreg poporul o au în ei.

PRIN PORŢILE LARG DESCHISE ALE FACULTĂŢILOR

Cei mai buni dintre ei nu se cunoşteau până la începerea cursurilor de pregătire. Acum, în timp ce aşteptau cu emoţie dar şi cu bucurie ora începerii examenului, tinerii se simţeau prieteni. Ieri dimineaţă, pe sălile Facultăţii de Ştiinţe Juridice sau pe culoarele Institutului de Construcţii, care se află în aceeaşi clădire, tinerii aceştia, cu feţele strălucind de bucurie şi mulţumire se plimbau în grupuri, discutau cu aprindere.

Aproape toţi au urmat cursurile de pregătire organizate din timp şi fiindcă s'au pregătit cu râvnă aşteaptă cu încredere examenul de admitere.

Privindu-i pe aceşti tineri, cărora partidul şi guvernul nostru le-au creat cele mai bune condiţii de desvoltare, care au posibilitatea să-şi însuşească toate comorile culturii, înţelegi şi mai bine cât de fericită e viaţa tineretului din patria noastră. Şi pentru o clipă îţi sboară gândurile la alte vremuri, la vremurile acelea când în facultăţi n'aveau ce căuta fiii poporului muncitor, când pe aceleaşi săli unde întâlneşti azi numeroşi fii de muncitori, de ţărani muncitori, de funcţionari, îşi făceau de lucru, punând la cale scandaluri şi bătăi, odraslele celor ce huzureau sugând bogăţiile ţării. In vremurile acelea nenorocite, nici unul din tinerii aceştia, care acum aşteaptă cu nerăbdare examenul de admitere, n'ar fi avut loc în facultate.

Iată-l pe utemistul Hari Colischer. Un tânăr înalt, bine legat, pe care mulţi dintre candidaţi l-au remarcat în matchurile de volei susţinute în curtea facultăţii. Hari Colischer n'ar fi putut urma cursurile niciunei facultăţi, dacă vremurile acelea de urgie n'ar fi dispărut pentru totdeauna din ţara noastră, prin lupta dusă de poporul nostru muncitor. Numai printr'o întâmplare, dealtfel, n'a avut şi el soarta tatălui său. Işi aminteşte bine de el, deşi era încă un copil atunci când regimul fascist l-a smuls de lângă ai lui pentru a-l trimite la moarte, în lagărul dela Auschwitz. Işi aminteşte că de multe ori tatăl său vorbea cu amărăciune despre „dreptatea" şi „justiţia" din acele timpuri. Toate acestea nu le-a uitat candidatul la examenul de admitere la Facultatea de Ştiinţe Juridice, Hari Colischer. Tocmai deaceea vrea să urmeze această facultate. Vrea să ajungă un bun jurist, un judecător cinstit şi drept, bine pregătit, aşa cum sunt azi toţi cei ce judecă în ţara noastră. Aşa va şti el să apere cu hotărîre cuceririle regimului nostru.

La Institutul de Construcţii, candidaţii aşteaptă cu însufleţire începutul examenului. Intr'un grup câţiva candidaţi au lăsat pentru o clipă formulele şi problemele de matematici despre care discutau cu aprindere şi au început să vorbească despre sport. Emil Pârliţeanu din Brăila, Marcel Nicolau şi Mila Nicolau din Bucureşti, îndrăgesc mult sportul. Sunt bucuroşi că odată intraţi în facultate vor putea continua activitatea sportivă începută în şcolile unde au învăţat. Au vorbit despre sport, apoi, ordonaţi, au trecut în sălile de examen.

Dreptul la învăţătură — consfinţit alături de alte mari drepturi şi libertăţi în proiectul noii Constituţii — este folosit pe deplin de toţi aceşti tineri însetaţi de noi cunoştinţe.

Peste câţiva ani, ei vor termina cursurile, vor munci cu dragoste alături de întreg poporul nostru pentru înflorirea patriei noastre scumpe.

PAULA LAZARESCU